

παγοπέδιλον, ου, τό· patin, n. m. εἶδος πεδίου (ὑποδήματος) φέροντος κάτωθεν σιδηρᾶς βάρδους, διὰ τὰ ὀλισθαίνωσιν ἐπὶ τοῦ πάγου.

παγόπληκτος, ος, ον· gélif, ive, adj. ὁ προσβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ παγετοῦ· ὁ μὴ παγόπληκτος, non gélif; ἢ δένδρον παγόπληκτον, arbre gélif, λέγεται ἐκεῖνο οὐτινος, ὁ σομφός (aubier) ἀπουσιθιεται προσβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ παγετοῦ· ἢ λίθος παγόπληκτος, pierre gélive ou gélisse, λέγεται ὁ διαρρηγνύμενος ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ παγετοῦ (gelée).

παγοπληξία, ας, ἡ· coup de froid; καθολικὴ ἀπόψυξις, congélation générale.

παγόπληξις, εως, ἡ· gélivure, n. f. ἡ ὑπὸ τοῦ παγετοῦ προσβολή· βλ. παγόπληκτος· ἢ —, gélivures, βλ. εἰς λέξιν ἔξωλον.

παγοποιεῖον, ου, τό· ἐργοστάσιον κατασκευῆς πάγου, fabrique de glace; glacière, n. f.

πάγος, ου, ὁ· ὁ κρύσταλλος, τὸ πεπηγμένον ὕδωρ, glace, n. f. ἢ κομμάτι πάγου, morceau de glace; glaçon, n. m. ἢ [μεταφ.] τὸ δωμάτιον εἶνε πάγος, la chambre est une glacière. § —, βλ. παγετός, gelée, n. f. ἢ αὐτὴν τὴν νύκτα θὰ ἔχωμεν πάγον, nous aurons de la gelée cette nuit. § [νομ.] βλέπε Ἄρσιος Πάγος.

παγοτράπεζοι, tables de glaciers; βλ. κρυσταλλῶν.

παγοῦδα, ας, ἡ [διάλ. Ἠπειροῦ], τὸ διὰ τῆς πυτίας πηγνύμενον γάλα, ὅπερ κατασκευάζουσιν αἱ οἰκογένειαι πρὸς χρῆσιν των, ὅθεν γάλα παγύ, ψυχρόν.

παγοῦρι, τὸ [δημ.], ὁ πάγουρος, ὁ θαλάσσιος καρκίνος (κάβουρας) [crabe] tourteau, n. m. § παγοῦρι, δοχεῖον ἐκ λευκοσιδήρου πρὸς ἐνθεσιν πνευματώδους τινὸς ποτοῦ (ἢ ὕδατος), burette (bidon) d'étaim [à eau-de-vie], ἦτοι τὸ ῥακοδοχεῖον· ἢ παγοῦρι, ἐν τῷ ναυτικῷ λέγεται ὑδροδόκη καὶ ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ὑδροδοχεῖον· βλ. λέξιν.

παγοῦρι, τὸ [διάλ. Ἠπειροῦ], τὸ ῥακοδοχεῖον ἢ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν παγοῦρων, κάβουρων, τῶν ὁποίων τὰ σκληρὰ ὄστρακα χρησιμεύουσιν εἰς κατασκευὴν ῥακοδοχείων· βλ. ἀνωτέρω.

παγοῦρι(ν), τὸ [διάλ. Οἰνός] (πάγουρος) κάβουρος, καρκίνος, παγοῦρι.

παγουρομάννα, ας, ἡ [δημ.], καβουρομάννα, crabe, n. m. araignée de mer.

πάγουρος, ὁ· κοινῶς παγοῦρι, ὁ θαλάσσιος καρκίνος, pagure, n. m. rourpart, n. m. gros crabe.

παγοφύλακτῆρ, ἦρος, ὁ [ναυτ.], paraglace, n. m. εἶδος ἐμβόλου κατασκευαζομένου ἐπὶ τῆς πρῶρας τῶν εἰς ὄρους, ἐνθα ἐπιπλέουσι πάγοι, ὀρμιζομένων πλοίων, πρὸς προφύλαξιν των ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν πάγων προσκρούσεως.

παγῶ-ω, βλ. παγῶνω.

πάγρα, ας, ἡ [διάλ. Ἠπειροῦ], ἡ ὑγρασία ἐκ τῆς χιόνος, βίχα πάγος. Ἐπίσης καὶ τὸ ἐπὶ

τινων ὑγρῶν σχηματιζόμενον εὐρωτικῶδες στρώμα· π. χ. τὸ ξεῖδι μας ἔπιασε πάγρα·.

πάγχρυσος, ος, ον· ὄλος ἐκ χρυσοῦ, ὀλόχρυσος, tout en or; ὄλος ἐπιχρυσος, tout doré.

πάγω [δημ.], κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ ὑπάγω, μέλ. θὰ πάγω, ἄορ. (ἐ)πήγα· ποῦ πάς = ποῦ ὑπάγεις, βλ. πηγαίνω· ἢ πάγω μὲ τὴν πλώρη [ναυτ.], aller de l'avant = προχωρέω-ω· ἢ πάγω χυτὰ, βλ. ἐπιδίδω, arriver.

πάγωμα, ατος, τό· ἡ πῆξις, congélation, n. f.

παγωνέμενος, η, ον· πεπηγώς, gelé, ée.

παγῶν, ὄνος, ὁ· glacier, n. m. βλ. κρυσταλλῶν· ἢ μύλοι τοῦ παγῶνος βλ. κρυσταλλῶν.

παγῶνι, τὸ [δημ.], ὁ ταῶς, γεν. ταῶ καὶ ταῶν, ὄνος, paon, n. m. (προφ. pañ), ὄρνις Περσικὸς ἢ Μηδικός.

παγωνιά, ἄς, ἡ [δημ.], παγετός, gelée, n. f. ἢ πάχη· βλ. μετέωρα· ἢ εἶνε παγωνιά, il gèle; ἢ εἶνε φοβερὴ παγωνιά, il gèle à pierre fendre; βλ. καὶ καιρός, ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις.

παγωνοπέδιον, ου, τό· βλ. κρυσταλλῶν.

παγωτήριον, ου, τό· congélateur, n. m. τὸ παγοδοχεῖον, glacière, n. f.

παγωτών, ου, τό· glace, n. f. ἔδεσμα πολυτελείας συγκείμενον ἐκ πεπηγμένων διὰ πάγου χυμῶν διαφόρων ὀπωρῶν ἀναμειγμένων μετὰ σακχαρώδους ὕδατος.

παζάρευμα, ατος, τό [δημ.], ἡ πράξις τοῦ παζαρεύειν (πραγματεῦσθαι), action de marchander; marchandement, n. m.

παζαρεῦω, μέλ. εὐσα [δημ.], πραγματεύομαι, marchander. § διαπραγματεύομαι, συμφωνῶ, négocier; traiter.

παζαρήτιος, α, ο [δημ.] ἀγοραῖος, de marché; ὁ γινόμενος (πωλούμενος ἢ ἀνήκων) εἰς τὴν ἀγορὰν, qui se fait (se vend, appartient) au marché (aux halles); ἢ ψωμί παζαρήσιον, pain de boulanger, ὁ παρὰ τοῦ ἀρτοποιοῦ κατασκευαζόμενος = ἄρτος ἀγοραῖος, ἀντίθ. τοῦ ψωμί σπιτικῶ = ἄρτος οἰκιακός, pain de ménage.

παζάρι, τὸ [δημ.] (ὁ τόπος), ἡ ἀγορά, τὸ πρατήριον, τὸ μέρος ἐνθα γίνονται αἱ πωλήσεις, marché, n. m. halle[s], n. f. bazar, n. m. foire, n. f. βλ. ἀγορά· ἢ ἐπήγε εἰς τὸ παζάρι, il est allé au marché. § —, τὸ παζάρευμα, ἡ μεταξὺ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ συμφωνία, ἡ διαπραγματεύσις, négociation[s], n. f. συμφωνία, διαπραγματεύσις, marché, n. m. ἡ πράξις τοῦ πραγματεῦσθαι, action de marchander; ἢ εἴμεθα εἰς τὰ παζάρια, nous sommes en négociations; ἢ αὐτὸς ἔκαμε τὰ παζάρια, c'est lui qui a fait les marchés; ἢ μοῦ ἔχλασε τὰ παζάρια, il a couru sur mon marché; ἢ μὴ κάμης παζάρια, ne marchandez pas.

παζαριώτης [δημ.], ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶν, ἔμπορος τῆς ἀγορᾶς, marchand de la halle.

παζί, τὸ [δημ. φυτ.], τὸ βλίτον, patience, n. f.

παθαίνω, μέλ. θὰ πάθω, ἄορ. ἔπαθον, ἐμ-